

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L 84:1 - 22

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



971

Falun Onsdag.

Käraste.

I dag tänker jag, att jag kan börja arbeta igen. Jag har egentligen haft ont i halsen och arbetat för förligt för att bli snart bra, tagit asperin, mjölk med Ragnat, och laxerat. Janne har hittat på ett nytt barbariskt läkemedel som är lika välgörande som alkoholt. Det är att gurgla sig i halsen med Ragnat så den vill smitta igen. Det hjälper, men gör mycket ont. Det är som om man låter en nånare med viska och skrapa

Krypa ut för strupen.

Jag är glad att det lät så lugnt
de har ägnat sig åt. De äg-
nen inte ha tigit skada så har de
väl rätt att hoppas att de kunna
bli lika starka som förr. Det
är väl inte så underligt att de
äro litet öfveranstängda. Den
där fru Gleiberg vill du väl al-
drig mer bita åt. — Du har då
haft riktig beläring för att
du var snäll mot eldtefale. Men
du verkligen låta henne flytta
nu. Jag tyckte, att det var så
lugnt så länge som hon var
hvar.

Tycker du inte att det är lustigt
att se hur litet din Rung som

den yngre Rejnaren visar sig.
Det vill säga han står under värre
tryck denna, därför att han på
målet och Guds uttalslats är nu
sa rublad nu än det var förhållan-
det är 1800. men han har nog som-
ma grundfästning att Gud skall
hjälpa honom. Han är hedertlig och
vill det bästa, att han blott kan
hålla ut, måste det kunna ett
ögonblick, då han segnar. Det är
just en sådan Karakter, som gör
maktshänslet så segt och dult och
långvarigt, att det kan bli en re-
volution. Man har naturligtvis
 sagt honom att den där ständigt
använden, som nu sammankallas skall
bli alldeles ofarlig för hans makt. Det

skall bli egot att se hur det går
då den kommer. Glittills utvecklas
ju allt efter franska revolutionens
recept.

Ack du, min bok, den är ingen
skott äruplykt, det är ju bara en
barndom, en bok för misärningar.

Men jag vill ju så gärna ha den
här i all dens fjärlighet och jag
tycker ibland snart något att det
lyfter mig en smula. Men då man
börjar en bok, är det inte som att stå
och se rätt mot en fjällvägg, eller så
måningom kommer förmågan att se rätt
igenom fjället, ännu så länge är i det
mörka kvarje dag och man ser guldädrar
na därinne om det finns några.

Än är vårslakt ute riktigt mörker i
hufven afarkara gator -

Au skall jag svara en stund. Jag är mest
änna. Jag trodde att jag var alldeles borta idag.
Så det var.